

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 22. juni 2021
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Emma Saugmandsgaard
Øe
Sagsnr.: 2021-0030-6088
Dok.: 1996114

Besvarelse af spørgsmål nr. 1156 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1156 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. maj 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristian Hegaard (RV).

Nick Hækkerup

/

Louise Black Mogensén

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1156 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for reglerne om, hvilke stærkt personfølsomme oplysninger om et offer, som en gerningsperson henholdsvis kan og ikke kan kræve aktindsigt i, idet der henvises til artiklen ”Gerningsmænd kan få udleveret dybt personlige oplysninger om ofre” fra jyllands-posten.dk den 22. maj 2021?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Civilstyrelsen, der har oplyst følgende:

”1. Når Erstatningsnævnet tilkender erstatning og godtgørelse til skadelidte (offeret), som har fået personskade som følge af en straffelovsovertrædelse, udbetales erstatningen og godtgørelse af staten. Det følger herefter af offererstatningslovens § 17, at staten indtræder i skadelidtes krav mod skadevolderen. Staten kan således rette et krav mod skadevolderen (gerningsmanden) med henblik på, at denne helt eller delvist endeligt afholder den udgift, som statskassen foreløbig har betalt.

Regressager er civilretlige sager, hvor staten er indtrådt i skadelidtes civilretlige erstatningskrav mod skadevolder. Staten optræder således som kreditor i sagen, og Civilstyrelsens krav om, at skadevolder skal godtgøre staten hele eller dele af den erstatning og godtgørelse, der ved Erstatningsnævnets afgørelse er udbetalt til skadelidte, er derfor ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Forvaltningslovens bestemmelser, herunder om partshøring og partsaktindsigt finder således ikke anvendelse i regressager.

Skadevolderen er ikke part i Erstatningsnævnets sag vedrørende skadelidte, og skadevolderen er derfor normalt ikke bekendt med, at der har verseret en sag for Erstatningsnævnet. Regresmyndigheden kan endvidere ikke lægge Erstatningsnævnets vurdering af det erstatningsretlige spørgsmål uprøvet til grund, men skal tage selvstændig stilling til spørgsmålet. Civilstyrelsen skal således ved behandlingen af regressagen bl.a. godtgøre over for skadevolderen, hvorfor styrelsen gør kravet gældende mod ham (det erstatningsretlige ansvarsgrundlag), og at der er årsagssammenhæng mellem skadevolderens handlinger (den strafbare handling) og den erstatning, der er udbetalt til skadelidte, herunder størrelsen af den udbetalte erstatning eller godtgørelse.

Justitsministeriets Lovafdeling har i et notat fra 1998, som siden da har dannet grundlag for regressagers behandling, konkluderet, at regresmyndigheden i de tilfælde, hvor erstatningskravet ikke er afgjort ved dom, i almindelighed bør give skadevolderen lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, før der træffes beslutning om, hvorvidt der skal rejses regreskrav. Hvis regresmyndigheden i den forbindelse finder, at det er nødvendigt at videregive fortrolige oplysninger om skadelidte, kan en sådan videregivelse ikke anses for uberettiget efter straffelovens § 152.

2. Det bemærkes, at skadevolders advokat i den i artiklen omtalte sag har brugt terminologien ”aktindsigt”. Denne terminologi er også blevet brugt af skadelidtes repræsentanter og andre, der har udtalt sig i forbindelse med medieomtalen af sagen, hvor også partsbegrebet har været anvendt.

I Civilstyrelsens svar på anmodningerne fra skadevolders advokat er der ligeledes brugt terminologien ”aktindsigt”, og styrelsen har ved begrundelserne for at undtage dokumenter og oplysninger anvendt formuleringer som almindeligvis også bruges ved anmodninger om aktindsigt efter forvaltningsloven, ligesom styrelsen har vedlagt uddrag af forvaltningsloven. Som anført ovenfor finder forvaltningslovens bestemmelser ikke anvendelse på regressager, da disse hviler på et civilretligt grundlag.

Civilstyrelsen skal understrege, at den af Civilstyrelsen anvendte tilgang til behandling af anmodningerne fra skadevolders advokat i den konkrete sag ikke har haft indflydelse på, hvilket materiale og oplysninger, der er udleveret henholdsvis undtaget fra udlevering til skadevolders advokat.

Civilstyrelsen er ved at præcisere styrelsens interne vejledning og brevkoncepter for at sikre, at der ikke er tvivl om regelgrundlaget for udlevering af dokumentation til skadevolder (eller dennes repræsentant). Civilstyrelsen vil endvidere opdatere styrelsens hjemmeside med yderligere information om regelgrundlaget.”

2. Som det fremgår af Civilstyrelsens udtalelse, er statens regreskrav mod skadevolder et civilretligt krav, og afgørelser vedrørende kravet er derfor ikke omfattet af forvaltningslovens regler, herunder regler om partsaktindsigt og partshøring.

Som det også fremgår af udtalelsen, har Justitsministeriet dog tidligere vurderet, at der skal høres i sager om regres, idet skadevolder ikke er part i den forudgående erstatningssag ved Erstatningsnævnet og derfor kun sjældent

vil være bekendt med, at der er udbetalt erstatning til skadelidte, og hvordan erstatningen er beregnet.

For en nærmere beskrivelse af, hvilke oplysninger der skal høres over som led i behandlingen af en regressag, kan der henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1153 og 1160 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.